

Lis Møller (KF):

»Vil ministeren henstille til kommunerne, at de overholder bistandslovens § 43, efter hvilken der kan ydes supplerende hjælp også til mennesker med laveste invalidepension?«

Begrundelse

Efter at folketingets flertal vedtog en beslutning om ophævelse af laveste invalidepension, er utallige kvinder med laveste invalidepension blevet nægtet supplerende hjælp. Uden denne hjælp kan de ikke eksistere.

Bistandskontorerne giver den begrundelse, at der er udsendt et internt cirkulære, hvorefter kommunerne skal nægte at yde mennesker med laveste invalidepension supplerende hjælp og i stedet opfordre til, at man går over til enkepension eller førtidig folkepension.

Det må formodes, at man forventer, at mennesker med laveste invalidepension fra næste år skal have mellemste invalidepension, og det vil man åbenbart forhindre ved allerede nu at tilkende dem en lavere pension end den, de ville kunne opnå ved mellemste invalidepension.

Besvarelse (16/8 82):

Socialministeren (Bent Rold Andersen):

Efter bistandslovens § 43, stk. 1, kan der ydes hjælp til personer, der vedvarende har behov for hjælp til eget og familiens underhold, der ikke kan dækkes gennem ydelser efter den sociale pensionslovgivning.

Det har således hele tiden været reglen, at sikringsydelse skulle gå forud for hjælp efter bistandsloven. De sociale udvalg har været såvel berettiget som forpligtet til at påse, om en person, der søgte om supplement efter bistandslovens § 43 til en pensionsydelse, i stedet skulle være berettiget til en højere pensionsydelse.

Denne fremgangsmåde har først og fremmest været en beskyttelse af klienten, som måtte antages at være sikrest stillet med den faste ydelse. Men herudover har kommunen haft en vis økonomisk interesse i denne løsning, da kommunen selv skal bære halvdelen af udgiften til hjælp efter bistandsloven, mens pensionsydelsen afholdes fuldt ud af staten.

Der er ikke ændret noget i disse regler ved folketingets vedtagelse den 25. maj 1982 af beslutningsforslaget om afskaffelse af laveste invalidepension med virkning fra 1. januar 1983. Socialministeriet stiller sig derfor uforstående over for tanken om, at denne vedtagelse skulle have bevirket en ændring af de sociale udvalgs praksis.

Derimod er det muligt, at den almindelige økonomiske stramning i kommunerne betyder, at de sociale udvalg er mere påpasselige med at undgå kommunale udgifter på områder, hvor lovreglerne giver mulighed for sikringsydelse.

Socialministeriet er ikke i besiddelse af materiale, der viser, at de sociale udvalg skulle have frataget personer med laveste invalidepension en supplerende hjælp, som de hidtil har fået.

Man har derfor ikke grundlag for at udsende nogen henstilling til kommunerne om spørgsmålet. Men såfremt man får oplysninger om tilfælde af denne art, vil man optage spørgsmålet til nærmere undersøgelse.

Spm. nr. 1076

Til *ministeren for kulturelle anliggender (4/8 82)* af:

Bertel Haarder (V):

»Tør ministeren om nødvendigt tage en retssag på sin ubegrundede påstand om, at radioloven ikke tillader danske seere at se engelsk fjernsyn via satellit og fællesantenneanlæg på lige fod med tysk fjernsyn?«

Begrundelse

I loven om radio- og fjernsynsvirksomhed står der udtrykkeligt, at »programmer fra udenlandske radiospredningsinstitutioner« må sendes gennem »fællesantenneanlæg og andre kabelanlæg« til private, hvortil kommer en generel bemyndigelse til yderligere tilladelser.

På denne baggrund virker det bureaukratisk og skrankepaverisk, at ministeren vil forbyde Hjørring Antenneselskab at sende engelske programmer fra den tidligere engelske kommunikationssatellit OTS II (tidligere er beboerne i Hjørring også blevet nægtet at se tysk fjernsyn med den begrundelse, at der ikke må sendes i kabler over kommunegrænsen). Men når fællesantenneanlæg i hele den